

Ξεβράκωμα και ασχημονίες: η τουριστική περίοδος των νησιών μας...

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

Ακούμε και πάλι την εθιμοτυπικώς επαναλαμβανόμενη «θερινή» είδηση: «Μεθυσμένοι Άγγλοι τουρίστες πρωταγωνιστούν σε έκτροπα», στη Ρόδο, στην Ζάκυνθο, στην Κρήτη, στην Κέρκυρα, στην Κύπρο και λοιπούς «εξωτικούς» προορισμούς. Σύννηθες φαινόμενο το να «κατεβάζουν τα βρακιά τους» τα κακόμοιρα αυτά παιδάκια και να επιδεικνύουν στις κάμερες το κάλλος και τον... κάλο τους.

Ήδη Άγγλος υπουργός συνέστησε ψυχραιμία και... σύνεση στον ανθό της πατρίδας του. Το ίδιο συμβαίνει και σ' όλους τους μεσογειακούς προορισμούς, που ξεβράζονται αφιονισμένοι νεαροί Άγγλοι. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός.

Η Αγγλία διαλύεται κυριολεκτικά από ηθική και πνευματική σήψη. Και πώς αλλιώς όταν σ' αυτήν την χώρα χρίονται επίσκοποι της τάχα Αγγλικανικής Εκκλησίας λεσβίες, θηλύγλωσσοι και νομιμοποιούνται ανθρώπινες διαστροφές. Χωρίς την αναστάσιμο ελπίδα και νόημα ζωής ο λαός αυτής της χώρας καταρρέει εν θριάμβω, μπαζώνει το κενό επιδιδόμενος σε «λασπόλουτρα». (Ναρκωτικά, αλκοολισμός, άκρατος ηδονισμός, εγκληματικότητα). Η χώρα αυτή βιώνει απόλυτα το πασιγνωστο, υπό του Ντοστογιέφσκι λεχθέν, «χωρίς Θεό όλα επιτρέπονται».

Δημήτρης Νατσιός

Δρέπουν τις δάφνες και της λεγόμενης σεξουαλικής αγωγής, που εφαρμόζουν στην εκπαίδευσή τους από την ηλικία των 5 ετών, οι Άγγλοι. Είναι τα «οψώνια της αμαρτίας», η αποφορά της θανατίλας, καθώς λέει ο απ. Παύλος (Ρωμ. 6,23) και έρχονται οι ημέτεροι γνωμηγήτορες του άκρατου προοδευτισμού και εκλαμβάνουν τα αγγλικά βοθρολύματα ως αξιομίμητο εκπαιδευτικό σύστημα και διατείνονται ότι «οι Άγγλοι μάς βάζουν τα γυαλιά» στο θέμα αυτό.

Αγαπητός φίλος που έζησε τα παιδικά του χρόνια στη Σουηδία, προσπαθεί ακόμη να ξεπεράσει την εφιαλτική εμπειρία και τον πανικό που έζησε, όταν τους ανάγκαζαν, στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού, να παρακολουθούν γέννες παιδιών ή αλογόκριτες διηγήσεις σεξουαλικής αγωγής. Μεγάλωσε με κατεστραμμένη την παιδική αθωότητα. Μίλησε για ένα είδος πνευματικού βιασμού.

Καμμία σαρανταριά κυβερνητικοί βουλευτές, ζήτησαν πρόσφατα την εισαγωγή της σεξουαλικής εκπαίδευσης από το δημοτικό σχολείο. Ποτέ δεν γνώρισε τούτος ο τόπος τέτοιες μαγαρισίες και προδοσίες σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα... .

Ας ανησυχήσει όμως η...μητέρα Αγγλία για το επίπεδο των παιδιών της.

Εμείς, εξάλλου, γι' αυτό έχουμε προοριστεί: να καταντήσουμε περιφερειακό εθνάριο του ευρωπαϊκού χώρου, όπου θα καταφθάνουν, κάθε καλοκαίρι, τα τουριστικά στίφη του «πολιτισμένου» Βορρά και θα εναποθέτουν, τις ηθικές τους ακαθαρσίες. (Αναφέρομαι στο συγκεκριμένο είδος του πάμφθηνου σκουπιδοτουρισμού και όχι στους χιλιάδες ευπρεπείς ξένους που τιμούν και σέβονται τον τόπο μας).

Η είδηση λοιπόν, δεν είναι ξεγύμνωμα των Αγγλοπαίδων. Το τρομακτικό είναι πως όλο αυτό το ευρωπαϊκό ναυάγιο έρχεται εδώ, στην πατρίδα μας, και πράττει όσα πράττει, γιατί κάποιοι αλλοδαποί και ημεδαποί ταξιδιωτικοί πράκτορες, τους προδιαθέτουν για επίσκεψη περίπου στα Σόδομα και Γόμορα.

Ο νεαρός Ευρωπαίος ξεκινά για τη θερινή του ανάπαυλα γνωρίζοντας ότι πηγαίνει σ' ένα μέρος όπου όλα επιτρέπονται, ατιμώρητα σχεδόν. Αφικνούμενος στα τριτοκοσμικά κατ' αυτόν Βαλκάνια, αποβάλλει τα όποια κελύφη ανθρωπιάς, αξιοπρέπειας και ντροπής διαθέτει, γιατί αυτό του έχουν διαμηνύσει οι διεφθαρμένοι σωματέμποροι των εθνών.

«Έχουμε υποδουλωθεί στην φιλοχρηματία σε τέτοιο σημείο που ο καθένας μας ξεπουλάει την ψυχή του για το κέρδος, χωρίς να εξετάζει από πού προέρχεται». Λόγια σοφά, που εξεικονίζουν την ψυχοφθόρο δύναμη της πλουτομανίας που έχει κατακυριεύσει την «τουριστική» κυρίως Ελλάδα.

Καταφεύγω και σ' ένα κείμενο των Πατέρων που είναι οι σημαντικότεροι και εκλεκτότεροι κοινωνικοί αναλυτές και ψυχαναλυτές που ανέδειξε ποτέ ο κόσμος. Γράφει ο Μέγας Βασίλειος στην ομιλία του «προς τους πλουτούντας»: «Έως πότε χρυσός των ψυχών η αγχόνη, το του θανάτου άγκιστρον, το της αμαρτίας δέλεαρ; Έως πότε πλούτος, η του πολέμου υπόθεσις (=αιτία), δι' ον χαλκεύεται (=κατασκευάζεται) όπλα, δι' όν ακονάται ξίφη;

Διά τούτου (δηλ. του πλούτου) συγγενείς αγνοούσι φύσιν, αδελφοί κατ' αλλήλων φονικόν βλέπουσι... Τις εστίν ο του ψεύδους πατήρ; Τις ο πλαστογραφίας δημιουργός; Τις ο την επιορκίαν γεννήσας; Ουχ ο πλούτος; Ουχ η επί τούτου σπουδή». Αυτός, «ο του ψεύδους πατήρ», ο πλούτος, μεταμόρφωσε, όπως η Κίρκη τους συντρόφους του Οδυσσέα, σε χοίρους της κερδοσκοπίας τους κάποτε αγαθούς νησιώτες.

Παλιά οι ξένοι, γνωστοί για την αρχαιολατρία τους έρχονταν για να θαυμάσουν τα ένδοξα ερείπια. Αντίκριζαν τα ασβεστωμένα ξωκλήσια και ένιωθαν πως ο τόπος αυτός αποπνέει μιαν αρχοντιά «κατά τι ανώτερη των Λουδοβίκων». (Ελύτης).

Υπήρχαν σημεία απομακρυσμένα όπου έβρισκαν καταφύγιο οι έκφυλοι και οι ...γυμνοσάλιαγκες, αλλά ο υπόλοιπος τόπος και «τρόπος» διατηρούσε αλώβητη τη μεγαλοπρεπή απλότητά του. «Αν τα δάκτυλά μας δεν ήταν μουνδιασμένα από τόσων αιώνων δουλεία (και δεν εννοώ μόνον τη σουλτανική, που γι' αυτήν επιτέλους ανέκαθεν υπήρχαν Κολοκοτρωναίοι ικανοί να την αποβάλουν με σκέτο σαπουνόνερο), θα διατηρούσαμε κάποια οικειότητα με τη μυστική συναλλαγή των φυσικών στοιχείων και δε θα εκλαμβάναμε το Αιγαίο για γραφικότητα».

Εμπρηστές του τόπου μας πια, χάσαμε και το γραφικό Αιγαίο που θωρούσε ο ποιητής Ελύτης. Πάνω στην ομορφιά που απομένει, χτίζονται «συγκροτήματα κατοικιών», για Ευρωπαίους χασομέρηδες και ημεδαπούς σαλταδόρους, δίπλα στα «ρόδινα ακρογιάλια» αναγείρονται σαχλομάγαζα, για να ξεβρακώνεται το διεθνές σκουπιδαριό:

«Θορυβεί με έναν απαίσιο βόμβο, εμπίπτει σε καθετί που έχει βλαστήσει πάνω στη γη και το ρημάζει εν ονόματι της προόδου. Είμαστε στην ιστορική εκείνη ώρα του πολιτικού και πολιτιστικού ανταγωνισμού του ποιος θα προφτάσει να καταστρέψει πιο ριζικά τους θεσμούς μας, είτε λέγονται γλώσσα αυτοί, είτε λέγονται παιδεία, είτε λέγονται πίστη, είτε, με μια λέξη, λέγονται ιστορική υπόσταση.

Ξεχαρβάλωμα και ξεπούλημα στους ξένους». (Τ. Λιγνάδης, «Το μυστήριο, το κάλλος και η ιθαγένεια του τοπίου» εκδ. Ακρίτας, σελ. 202). Όταν βυρσοδομούν και ασελγούν μες στο σπίτι σου, φταις εσύ που τους προσκαλείς και αν καταπίνεις τις ασχημονίες, γιατί σου αφήνουν χρήματα, τότε είσαι χειρότερος από αυτούς.

Πριν από 50 χρόνια (εποχή που μακαρίζεται μπροστά στη δική μας), έγραψε ο Κόντογλου ένα κείμενο για τον τουρισμό με τίτλο «Ο μύθος του χταποδιού. Χαμογελαστοί εχθροί». Διαβάζω: «Και δεν έφταξε το ότι ο τουρισμός γέμισε τα μουσεία από ένα πλήθος από ανθρώπους κάθε φυλής, που χαζεύουνε μ' ένα φυλλάδιο στο χέρι και με μια φωτογραφική μηχανή στον ώμο τους, δεν έφταξε... το ότι δεν απόμεινε κανένα μυστήριο του αρχαίου κόσμου κρυμμένο, μήτε τάφος που να μην ανοίχθηκε για να κοιτάξουνε μέσα οι νυσταγμένοι περιηγητές, αλλά μπαίνουν και μέσα στις εκκλησιές και τα ρημοκλήσια που τα προσκυνά ο λαός μας, και στέκονται δίχως να κάνουνε τον σταυρό τους, με τα χέρια πίσω, αδιάφοροι και ανύποπτοι για το πού πατάνε οι δυστυχείς και πού βρίσκονται».

«Φτωχέ και ταπεινέ» Κόντογλου, που να ζούσες σήμερα και να έβλεπες τα μασκαριλίκια της εποχής μας, τους προοδευτισμούς και τα ξεβρακώματα, τα «Σόδομα και... Γόμαρα», όπως τα ονομάζει η μεγαλοφυής «αγραμματοσύνη» του στρατηγού Μακρυγιάννη.

Δημήτρης Νατσιός, Κιλκίς

29.07.2018

Πηγή: [Μαχητής](#)

